

Cum mă consumă focul

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Privesc pe geam și mă gândesc la multe,
La poezii, metafore, povești,
Le recitesc, dar cine să m-asculte
Că nici nu știu, iubito, unde ești,

Cine ți-atinge sânul mic și tare,
Piciorul lung cât un decameron,
Că bat în geam cu gândul și mă doare,
În pieptul meu se zbate un piston,

Când mă trezesc și nu te am aproape
Și nici în palme nu-ți găsesc mijlocul,
Aș vrea în praf destinul să mă-ngroape
Să nu mai simt cum mă consumă focul.

- Eu sunt aici, ascunsă-n călimara
Plină cu lacrimi calde, indigo,
Acolo unde m-ai lăsat în primăvara
Ce-a pus pe depărtare embargo.

Torc fire lungi din caierul speranței,
Mă rog să-ți amintești că mi-ai promis
Că vei găsi originea substanței
Care transformă viața-n paradis,

Că nu vei aștepta să treacă veacuri
Pân-ai să vii să mă trăiești intens
În filigranul albelor iatacuri
Chiar dac-ar fi să mergi pe contrasens.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif